

§ 2.

Ony učitelky ručních prací, které počtu nejméně 16, po případě 15 neb 14 týdenních hodin vyučovacích pro definitivní ustanovení určeného nedosáhnou, obdrží remuneraci, která se vyměří dle počtu týdenních hodin vyučovacích.

§ 3.

Pokud zákon tento nic zvláštního nestanoví, mají v příčině definitivních učitelek ručních prací platnost ona ustanovení zákona ze dne 24. ledna 1870, čís. 18 z. z., a zákonů k němu později vydaných, která se týkají ostatních osob vyučujících, definitivně ustanovených.

§ 4.

Roční služné definitivně ustanovených učitelek ručních prací činí:

a) Pro ty, které vyučují na školách měšťanských anebo na měšťanských a obyčejných školách obecných, 900 K;

b) pro ty, které vyučují na obyčejných školách obecných, 800 K.

§ 5.

Přídavky dle služebního stáří vyměřují se, předpokládajíc službu na Moravě v definitivní vlastnosti nepřetržitě a úspěšně konanou, po každých dovršených 5 letech služebních 10 procenty základního služného, které přísluší v době, kdy přídavek náleží.

Počet těchto přídavků dle služebního stáří obmezen jest na šest.

§ 6.

Oněm definitivně ustanoveným učitelkám ručních prací, které před tím, nežli zákon tento nabyl platnosti, vyučovaly měrou v § 1. stanovenou, počítá se tato služební doba, odpovídá-li ustanovením § 5. při vyměření přídavků dle služebního stáří tím způsobem, že každá dvě léta služební počítají se za jeden rok.

§ 7.

Ona služební léta, která učitelka ženských ručních prací před dobou nebo po době, kterou zákon tento nabyl platnosti, dokonala s počtem týdenních hodin vyučovacích v § 1. stanoveným, počítají se jí při vyměření výslužného nezkráceně, při menším počtu hodin však tím způsobem, že tato léta dle počtu hodin vyučovacích, po které v nich týdně vyučovala, převedou se na služební léta s nejmenším zákonným počtem hodin.